

[Lysholt Hansen.]

behandling inden lovforslagets tredje behandling have lejlighed til med ministeren nærmere at drøfte dette forhold.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale ændringsforslaget til vedtagelse og lovforslaget til videre behandling i udvalget.

Kristen Østergaard: Når man ser på selve lovforslaget, er det ikke nogen stor ændring, der er foreslået under udvalgsbehandlingen. Ændringen består kun i en tilføjelse om, at loven skal tages op til revision i folketingsåret 1971-72. Jeg finder det berettiget med denne tilføjelse, da det er rimeligt til den tid at foretage en nærmere vurdering og analyse af den ordnings virkning i praksis, som vi i udvalget nu er blevet enige om.

Venstre har naturligvis særlig grund til at ønske, at nyordningen må komme til at virke godt i praksis, da det jo er venstres forslag til mellemløsning, der blev enighed om, en ordning, som nu vil komme til at gælde i den nærmeste fremtid.

Det kunne siges, at den ordning, vi havde til første behandling, brød afgørende med de hidtidige principper i bibliotekaruddannelsen derved, at den hidtidige praktisk-teoretiske uddannelse foresloges erstattet med en udelukkende eller næsten udelukkende teoretisk uddannelse. Mellem-løsningen, vi nu er enedes om, bryder ikke helt med det gamle princip, idet der nu skal puttes et helt praktikår ind i den stadig 4-årige uddannelse; men vi har samtidig imødekommet ønsket om og vel også behovet for en øget teoretisk uddannelse, idet den efter den nyordning, vi er blevet enige om, bliver forøget med 100 pct. fra de gældende 1½ år op til 3 år. Praktikåret på et almindeligt bibliotek letter os samtidig for den hovedpine af praktisk-økonomisk karakter, som etableringen af det foreslåede øvelsesbibliotek ville give os. Et sådant behøves jo ikke nu mere.

Under udvalgsbehandlingen har vi i venstre ladet os overbevise om, at den hidtidige ordning med, at bibliotekareleverne skulle starte med ½ år på et bibliotek, har haft så mange uheldige virkninger, at den må opgives, og det er også sket i den mellem-løsning, vi nu har fundet frem til.

Mellem-løsningen indebærer også, at der nu kun skal være plads på biblioteksskolen

til 3 elevårsgange imod de foreslåede 4 årgange, hvilket også hjælper os ud over det praktisk-økonomiske problem med bygningen af en ny biblioteksskole. Kravet om en ny biblioteksskole som konsekvens af det oprindelige lovforslag var i forbindelse med de andre principændringer medvirkende til at gøre os betænkelige ved det forslag, som først blev forelagt.

Jeg kender ikke sådan forholdene med hensyn til planlægning på biblioteksskolen, men hvis man nu udviser fornøden praktisk sans, må det nok være muligt at ordne undervisningen af disse 3 årgange inden for skolens nuværende rammer. Det er klart, at det kan ikke lade sig gøre, hvis man vil presse uddannelsen sammen i eventuelt 9 måneder pr. år eller 4-5 dage pr. uge og måske kun 4-5 timer pr. dag. Jeg forlanger naturligvis ikke, at man skal være lige så praktisk på en biblioteksskole, som man er ude i erhvervslivet, hvor man i mange tilfælde for at udnytte en given, begrænset kapacitet arbejder både i 2 og 3 holds drift; det forlanger jeg som sagt ikke, men der kan måske nok gøres lidt i den retning. Når det nu kniber med bygninger, med midler og med arbejdskraft, må vi jo håbe, at man finder frem til den bedst mulige praktiske udnyttelse også på offentlige områder af de rammer, vi har.

Man har jo regnet ud, at der bør være 200 elever i hver elevårgang for at tilfredsstille det fremtidige behov. Jeg vil ikke just anbefale straks at gå op til disse 200; måske 180 eller lidt mindre vil være mere passende. Der er nemlig én ting, vi må gøre os klart: at alle områder i vort samfundsliv må lære at affinde sig med og indrette sig på, at der mangler folk. Det må biblioteksområdet også. Og det bliver næppe anderledes i fremtiden. Denne, skal vi sige ubekvemme kendsgerning må vi søge at indrette os på. At søge at afhjælpe personale mangelen inden for et bestemt område ved det sædvanlige kapløb efter arbejdskraft forskyder kun miseren. Det kan måske også i den forbindelse siges, at biblioteksvæsenet må søge længst muligt at beholde de bibliotekarer, vi har, selv om de måske ikke helt har den autoriserede uddannelse — det går jeg også ud fra at den højtærede kulturminister er enig med os i.

Jeg har ingen bemærkninger vedrørende